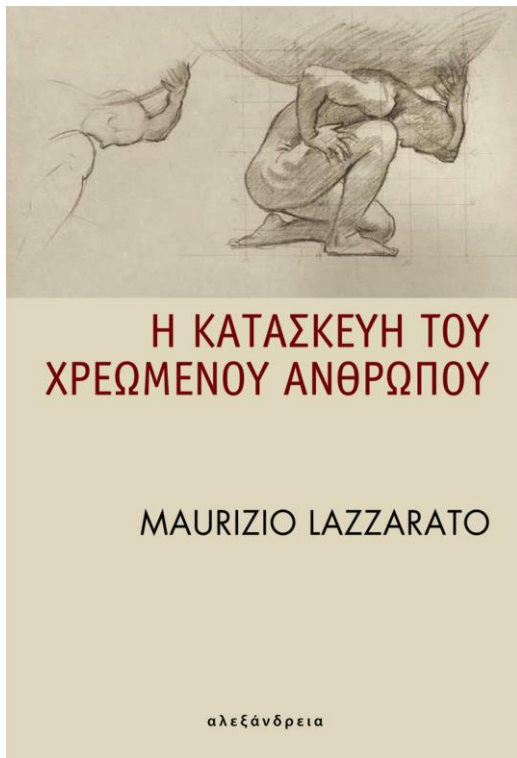

-ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ-

Maurizio Lazzarato

**Η κατασκευή του
χρεωμένου ανθρώπου**Δοκίμιο για τη νεοφιλελεύθερη
κατάσταση

Μετάφραση: Γιώργος Καράμπελας

ISBN: 978-960-221-609-5, σελ. 190,
σχ.14x21, α' έκδοση Μάρτιος 2014, τιμή
13,00 € (χωρίς ΦΠΑ)

«Με τη γέννηση δεν μας κληροδοτείται πλέον το προπατορικό αμάρτημα αλλά το χρέος των προηγούμενων γενεών. . . Αν άλλοτε ήμασταν υπόχρεοι στην κοινότητα, στους θεούς, στους προγόνους, στο εξής είμαστε υπόχρεοι στον “θεό” Κεφάλαιο.»

Το χρέος, ιδιωτικό και δημόσιο, φαίνεται σήμερα να είναι μια κεφαλαιώδης έγνοια των οικονομικών και πολιτικών υπευθύνων. Ωστόσο, αντί να αποτελεί απειλή για την καπιταλιστική οικονομία, βρίσκεται στην καρδιά του νεοφιλελεύθερου εγχειρήματος. Σ' αυτή την πιο πρωτότυπη και ρηξικέλευθη από τις πρόσφατες μελέτες για την κρίση χρέους, ο Μαουρίτσιο Λατσαράτο, υποστηρίζει ότι το χρέος είναι πριν απ' όλα μια πολιτική κατασκευή και η σχέση πιστωτή-οφειλέτη η θεμελιώδης κοινωνική σχέση του κόσμου μας. Ξαναδιαβάζοντας ένα παραγνωρισμένο κείμενο του Μαρξ, καθώς και έργα του Νίτσε, του Ντελέζ, του Γκουαταρί και του Φουκώ, δείχνει ότι το χρέος δεν ανάγεται απλώς σ' έναν οικονομικό μηχανισμό. Είναι ταυτόχρονα μια τεχνική διακυβέρνησης και ελέγχου των ατομικών και των συλλογικών υποκειμένων, που επιδιώκει να περιορίσει την αβεβαιότητα ως προς το χρόνο και τις συμπεριφορές των κυβερνωμένων. Προκειμένου να «τιμήσουμε τις υποχρεώσεις μας», καλούμαστε να γίνουμε «επιχειρηματίες του εαυτού μας», «διαχειριστές» της ζωής μας και του «ανθρώπινου κεφαλαίου» μας, με αποτέλεσμα να ανατρέπεται και να αναμορφώνεται όλος ο φυσικός, ψυχοδιανοητικός και συναισθηματικός μας ορίζοντας. Υπάρχει άραγε έξοδος από τη δεινή αυτή συνθήκη του χρεωμένου ανθρώπου;

«Το χρέος εκλύει μια δική του “ηθική”, διαφορετική και συνάμα συμπληρωματική προς την ηθική της εργασίας. Στο ζεύγος “προσπάθεια-ανταμοιβή” της ιδεολογίας της εργασίας προστίθεται η ηθική της υπόσχεσης (να τιμά κανείς το χρέος του) και της ενοχής (επειδή το απέκτησε) . . . Η “ηθική” του χρέους οδηγεί σε μια ηθικοποίηση του

άνεργου, του “υποστηριζόμενου”, του χρήστη του κράτους πρόνοιας, αλλά συγχρόνως και ολόκληρων λαών. Η εκστρατεία του γερμανικού τύπου ενάντια στους παρασιτικούς και ανεπρόκοπους Έλληνες μαρτυρεί τη βία της ενοχής που εκλύει η οικονομία του χρέους. Τα μαζικά μέσα, οι πολιτικοί, οι οικονομολόγοι, όταν μιλούν για το χρέος, δεν έχουν παρά ένα μήνυμα να μεταδώσουν: “εσείς φταίτε”, “είστε ένοχοι”. Οι Έλληνες τεμπελιάζουν κάτω από τον ήλιο, ενώ οι Γερμανοί προτεστάντες μοχθούν για το καλό της Ευρώπης και της ανθρωπότητας κάτω από έναν σκυθρωπό ουρανό...»
Μ. Λ.

Συμπεριλαμβάνεται νεότερη εισαγωγή του συγγραφέα με τίτλο «Χρέος και λιτότητα στην Ευρώπη και την Ελλάδα».

Ο **Maurizio Lazzarato**, Ιταλός κοινωνιολόγος, φιλόσοφος και ακτιβιστής, γεννήθηκε το 1955. Στο τέλος της δεκαετίας του 1970, μετά τις σπουδές του στο Πανεπιστήμιο της Πάντοβα και τη δράση του στο κίνημα της «Εργατικής Αυτονομίας», κατέφυγε μόνιμα στο Παρίσι. Εκεί μελετά, ως αυτόνομος ερευνητής, την εργατική δύναμη και την άυλη εργασία, την οντολογία της εργασίας και την επισφάλεια, τον γνωσιακό καπιταλισμό και τη βιοπολιτική, τα «μετασοσιαλιστικά» κινήματα, τον ακτιβισμό και την τέχνη. Είναι ιδρυτικό μέλος και συντάκτης του περιοδικού *Multitudes*, ερευνητής στο κέντρο Matisse/CNRS (Université Paris I) και μέλος του Collège International de Philosophie. Έργα του είναι: *Lavoro immateriale: Forme di vita e produzione di soggettività*, *Les Révolutions du capitalisme*, *Le Gouvernement des inégalités: Critique de l'insécurité néolibérale*, *Expérimentations politiques*.